

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN UNION
EUROOPA LIIDU KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
CÚIRT BHREITHIÚNAIS AN AONTAIS EORPAIGH
SUD EUROPSKE UNIE
CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA
EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
SODIŠČE EVROPSKE UNIJE
EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Odôvodnenie

1. Hlavné výhody

Návrh, ktorého hlavné línie boli už načrtnuté, predstavuje „skutočnú“ reformu, ktorá sa neobmedzuje na dočasné riešenie určitých viac menej závažných problémov, ale poskytuje odpoveď na existujúce štrukturálne a dlhodobé ťažkosti.

Osobitne umožní

- vyrovnať počet vecí s počtom predložených vecí zastavením nárastu neskončených vecí,
- začať znižovať počet reštančných vecí,
- skrátiť dĺžku konaní na Všeobecnom súde a tým znížiť riziko, že bude rozhodnuté, že Všeobecný súd nerešpektoval primeranú dĺžku konania,
- zjednodušiť štruktúru súdnictva Európskej únie a posilniť koherenciu judikatúry,
- zvýšiť pružnosť pri prejedávaní sporovej agendy, ktorá umožní Všeobecnému súdu v záujme riadneho výkonu spravodlivosti, prideliť do jednej alebo viacerých komôr väčší alebo menší počet sudcov, v závislosti od vývoja tejto agendy alebo poveriť niektoré komory rozhodovaním vecí z určitej oblasti,
- vyriešiť pretrvávajúce problémy s poverením zastupujúcich sudcov na Všeobecnom súde a SVS, a tiež tie, ktoré vyplývajú z dočasnej neprítomnosti niektorého z členov súdu,
- vrátiť Súdnemu dvoru právomoc rozhodovať o odvolaniach vo veciach verejnej služby Únie, čím sa konanie o preskúmaní rozhodnutí stane nadbytočným (ide o konanie, ktorého uplatnenie v praxi sa ukázalo ako veľmi zložitý) rovnako ako funkcia zastupujúcich sudcov na SVS.

2. *Neexistencia alternatívneho riešenia*

Je iste pravda, že ZFEÚ predvída viacero možností ako čeliť nárastu agendy súdov Únie a že medzi tieto možnosti patrí aj zriadenie jedného alebo viacerých osobitných súdov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a určité charakteristiky, ktoré sú vlastné pre osobitné sudy, sa Súdny dvor domnieva, že zriadenie týchto súdov nepredstavuje reálnu alternatívu.

K tomu ho vedú tieto dôvody:

- Len samotný osobitný súd pre veci duševného vlastníctva nemôže priniesť vyhovujúce riešenie na existujúce problémy. Hoci je pravda, že veci duševného vlastníctva predstavujú v číselnom vyjadrení značnú časť sporovej agendy Všeobecného súdu, ich prenesenie na osobitný súd rozhodujúci v tejto oblasti by neriešilo problém z dlhodobého hľadiska, pretože „odľahčenie“, ktoré by z toho vyplynulo by hneď vystriedal rovnomerný nárast celkového počtu vecí podávaných na Všeobecný súd. Okrem toho podľa súčasných štatistík jedna tretina vecí patriacich do oblasti duševného vlastníctva by sa vrátila na Všeobecný súd vo forme odvolania proti rozhodnutiam osobitných súdov.
- Zriadenie osobitného súdu pre veci duševného vlastníctva by mohlo viac menej znížiť pracovnú záťaženosť pokiaľ ide o oblasť, v ktorej by mal právomoc prejednávať spory, a nemalo by význam sa snažiť o väčšie odľahčenie v ďalších oblastiach ako je zmrazenie finančných prostriedkov alebo REACH, ibaže by existoval záujem na zriadení ďalších súbežne pôsobiacich osobitných súdov.
- Zriadenie nových osobitných súdov zvyšuje ohrozenie jednotnosti a koherencie práva Únie, pretože by existovali stále dve inštancie, na ktoré by sa bolo možné obrátiť s podobnými otázkami, jedna prostredníctvom prejudiciálneho konania (Súdny dvor) a druhá cestou odvolania (Všeobecný súd) a navyše by vznikli problémy s pravdepodobným nárastom počtu preskúmaní.
- Malé sudy nie sú flexibilné. Ak nápad výrazne narastie, existuje riziko, že súd nebude schopný sa s ním vyrovnat' a naopak, ak sa počet vecí v danej oblasti drasticky zníži príslušní sudcovia sa rýchlo ocitnú v „technickej výluke“.
- Malé sudy sa vyznačujú štrukturálnymi nedostatkami spojenými so spôsobom dizignácie (ťažkosti s menovaním sudcov) a ich fungovaním, pretože neprítomnosť jedného alebo dvoch sudcov môže znefunkčnit' chod súdu. Pokiaľ na začiatku nebolo možné tieto nedostatky a najmä ich závažnosť predvídať, ich existencia a pretrvávanie nemôžu v nijakom prípade viesť k odporúčaniu SVS ako vzoru pre zriadenie ďalších osobitných súdov. Práve naopak, vývoj súdneho systému Únie sa musí v každom prípade vyhnúť takým nástrojom, ktorých

charakter sa v praxi ukázal a naďalej ukazuje ako prekážka pre pružné a účinné fungovanie súdov Únie.

Tento záver nemôže spochybniť ani skutočnosť, že zriadenie jedného alebo viacerých osobitných súdov by mohlo zmenšiť problém „zastúpenia“. Napriek tomu, že počet miest by bol podstatne vyšší a členské štáty by si tieto miesta mohli prípadne ľahšie rozdeliť, nič to nemení na tom, že členské štáty nie sú úplnými „pánmi“ menovacieho konania členov osobitných súdov. Ak by sa postupovalo pri zriadení nového osobitného súdu podľa modelu SVS, vytvorené miesta sudcov by boli otvorené súťaži pre prípadných záujemcov. Ďalej výberová komisia, ktorá preskúma kandidatúry, by vyhotovila zoznam, ktorý predloží Rade. Napriek tomu, že celkový počet voľných miest na osobitných súdoch by mohol zodpovedať počtu členských štátov, neexistuje nijaká záruka, že jeden alebo viaceré výbory príjmu ich návrhy a záujem členských štátov byť „zastúpený“ na osobitných súdoch bude stále zohľadnený. Okrem toho z právneho hľadiska by bolo veľmi problematické uložiť týmto výborom, aby z úradnej povinnosti automaticky vylúčili všetky kandidatúry podané štátnymi príslušníkmi členských štátov, ktorých štátna príslušnosť je už „zastúpená“ v zložení iného súdu. Nakoniec so zásadou zákazu diskriminácie zakotvenej v primárnom práve Únie by nebolo zlučiteľné, aby sa štátnym príslušníkom niektorých členských štátov neumožnilo predložiť kandidatúru na miesto sudcu na osobitnom súde, len z toho dôvodu, že niekto iný s rovnakou štátnou príslušnosťou už vykonáva funkciu sudcu na inom osobitnom súde Únie. V tomto kontexte treba poznamenať, že hoci je pravda, že Rada dbá v súlade s článkom 3 ods. 1 prílohy štatútu Súdneho dvora, na vyrovnané zloženie Súdu pre verejnú službu, v nijakom prípade to neznamená, že každá kandidatúra osoby, ktorej štátna príslušnosť je už „zastúpená“ na SVS len z dôvodu tejto skutočnosti bude z výberového konania vylúčená.

3. *Osobitné aspekty SVS*

Menovanie sudcov na SVS nebolo nikdy jednoduché. Od jeho zriadenia existovali rozdielne názory pokiaľ ide o otázku, či výbor(y) poverený(é) preskúmať kandidatúry a navrhnúť Rade zoznam vhodných kandidátov, nemá predložiť svoj návrh vo forme zoznamu podľa zásluh kandidátov, aby umožnil Rade slobodnejšie rozhodnutie. Rovnako otázka, či sa má uplatniť princíp rotácie a prípadne do akej miery, viedla k veľmi odlišným stanoviskám.

Namiesto toho, aby sa tieto ťažkosti postupne rokmi prekonali, sa naopak v poslednom čase prehĺbili a to až do tej miery, že Rada dnes nie je schopná si splniť povinnosť vymenovať sudcov, ktorú jej ukladá primárne právo.

4. *Naliehavá potreba vyriešiť otázku zníženia počtu reštančných vecí na Všeobecnom súde*

Už v roku 2011 Súdny dvor zdôrazňoval naliehavú potrebu nájsť riešenie ako znížiť počet nevybavených vecí na Všeobecnom súde. Ako ukazujú vyššie uvedené čísla, situácia sa odvtedy ešte viac zhoršila a nikdy predtým jej naliehavosť nedosahovala takéto rozmery. Preto je nevyhnutné prijať také riešenie, ktoré sa bude dať rýchlo realizovať a bude schopné vyvolať účinky v čo najbližšej budúcnosti.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že realizácia prvej etapy (2015) si nevyžaduje nijakú zmenu súdnej štruktúry Únie a mohla by sa uskutočniť vo veľmi krátkom čase. Každé zriadenie osobitného súdu by si naopak vyžadovalo podľa článku 257 legislatívnu iniciatívu Súdneho dvora a Komisie. Vzhľadom na to, že súčasný návrh Súdneho dvora nepočíta s týmto zriadením, bolo by potrebné v tomto zmysle vypracovať návrh, preskúmať ho príslušnými orgánmi a prijať ho dvomi zložkami zákonodarnej moci Únie. Okrem toho by sa mal poveriť výbor, aby preskúmal kandidatúry na miesta sudcov tohto súdu a predložil Rade zoznam s vodnými kandidátmi. V rámci tohto výboru by sa mal dosiahnuť konsenzus o spôsobe menovania týchto sudcov. Ďalej každý taký súd predtým ako by bol úplne funkčný, bude potrebovať súdnu kanceláriu a rokovací poriadok. Preto si je možné len veľmi ťažko predstaviť, že všetky tieto kroky by bolo možné uskutočniť v lehote, ktorá by Všeobecnému súdu v krátkodobom horizonte skutočne umožnila znížiť počet nevybavených vecí.

Bolo by potrebné, aby sa na základe politického usmernenia celkového návrhu urýchlene prijali opatrenia nevyhnutné na realizáciu prvej etapy. V zmysle legislatívneho postupu je táto prvá etapa pokrytá legislatívnym návrhom Súdneho dvora z roku 2011 a týmto aj dokončená. Nasledujúce etapy (2016, 2019) by sa mali prediskutovať na báze legislatívneho návrhu Súdneho dvora s cieľom vrátiť Všeobecnému súdu prvostupňovú agendu týkajúcu sa verejnej služby Únie a zmeniť štatút Súdneho dvora v nevyhnutnom rozsahu potrebnom na zlúčenie SVS so Všeobecným súdom. Konečné rozhodnutie o týchto aspektoch by sa prijalo v rámci prejednávania uvedeného legislatívneho návrhu.

Podrobnosti o nákladoch, ktoré predstavuje tento návrh, sú uvedené v dokumente, ktorý sa nachádza v prílohe. V tejto súvislosti je vhodné zdôrazniť, že náklady na prvú etapu nedosiahnu náklady stanovené v legislatívnom návrhu z roku 2011, ktoré už legislatívne orgány Únie v zásade schválili. Náklady na nových 7 sudcov Všeobecného súdu pričlenených z SVS, si v prestupnom roku budú vyžadovať navýšenie rozpočtu o 2,4 milióna eur. Náklady na tretiu etapu zodpovedajú, pokiaľ ide o sumu na jedeného sudcu (vrátane nákladov na kabinet a infraštruktúru) nákladom prvej etapy t.j. v prestupnom roku približne jeden milión eur na jedno miesto sudcu (vrátane nákladov na kabinet a infraštruktúru).

Na záver treba uviesť, že nevyhnutné náklady, ktoré sú však primerané, ktoré si vyžiada dvojnásobný počet sudcov Všeobecného súdu je potrebné dať do súvislosti s výhodami, ktoré reforma poskytne účastníkom konania. Výrazné prietahy pri prejednávaní priamych žalôb na Všeobecnom súde majú závažné následky pre jednotlivcov a podniky, a preto túto reformu si vyžaduje v prvom rade záujem účastníkov konania.